

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10367** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния си представител юрк. К. срещу Решение № 4275 от 23.09.2023г., постановено по НАХД № 20231110205718 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № НП-37 от 07.03.2023г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ на Д. С. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че е налице касационно основание за отмяна на оспореното решение по чл. 348, ал.1, т.1 НПК, вр. ал.2 НПК. Визира се, че извършеното административно нарушение е от категорията на формалните, поради което признаците на състава му не включват настъпването на вредоносен резултат. Изтъква се, че в ЗПКОНПИ липсва разпоредба, която да предвижда, че подаването на декларация след законоустановения срок следва да се квалифицира като маловажен случай. Оспорва се преценката на СРС, че в случая са налице смекчаващи

отговорността обстоятелства и нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата и да се отмени решението на СРС, като процесното НП бъде потвърдено изцяло.

В съдебно заседание касаторът – Председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, редовно призован, чрез процесуален представител юрк. К., поддържа касационната жалба и претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д. С. С., се явява лично и моли съда да остави жалбата без уважение. Излага съображения по същество, като заявява, че действително не е подал декларация в законоустановения срок при отсъствието му от длъжността заместник-директор на ОД П., но моли случая да се приеме за маловажен, понеже не е знаел, че има това задължение година след освобождаването му от длъжността. Представя писмени бележки.

Представителят на СГП, прокурор К., изразява становището за неправилност на решението на СРС.

Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 09.09.2022г. В. З. на длъжност старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, в присъствието на свидетели, е съставил АУАН № ПР-609/09.09.2022 г. срещу Д. С. С., който след като е преназначен от заместник директор на ОД-МВР П. на длъжност началник на РУ-Р. при ОДМВР-П., считано от 20.05.2021г. в законоустановения едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, считано от 21.05.2022г. - до 21.06.2022г., не е изпълнил задължението си да подаде пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1 - т. 6, т. 9 от ЗПКОНПИ, с което на 22.06.2022г. в [населено място] е нарушена разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2, и е осъществен съставът на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ. АУАН е бил връчен на Д. С. на 23.09.2022г., който го е подписал с възражението, че не е бил запознат към датата на изтичане на месеца след едногодишния срок от освобождаване на длъжността заместник директор на ОДМВР П., както и че веднага, след като е бил уведомен по телефона от служител на КПКОНПИ, е попълнил и изпратил изискуемата декларация.

Въз основа на посочения АУАН на 07.03.2023г. било издадено Наказателно постановление № НП-37 от 07.03.2023г., от председателя на КПКОНПИ, с което на Д. С. е наложено административно наказание на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ – „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2, от ЗПКОНПИ.

Възивният съд е отменил наказателното постановление като в мотивите си е приел, че извършеното нарушение макар формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност е с явно

незначителна степен на обществена опасност. Приел е, че нарушението е извършено за първи път и вследствие на него не е настъпил вредоносен резултат, при който да бъдат засегнати обществените отношения, гарантирани със ЗПКОНПИ. Това обосновавало приложимост на чл. 28 от ЗАНН, за което районният съд е направил извод, че АНО не е извършил задълбочена проверка. При тези мотиви съдът е приел, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно.

Така постановеното решение е правилно.

По делото не е спорно, че Д. С. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 /в редакцията към момента на съставяне на НП - Обн. ДВ. бр.7 от 19 Януари 2018г./ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията.

Правилно административнонаказващият орган е посочил, че за Д. С., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 26 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 21.06.2022г. да подаде декларацията. Като е подал своята декларация на 20.09.2022г. същият е извършил вмененото му административно нарушение.

Настоящият съдебен състав приема, че независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателно постановление, е формално по своя характер и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат на деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които то е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Подаването на декларация по ЗПКОНПИ от лица, заемащи висши публични длъжности, има за цел да съдейства за ефективно противодействие на корупцията, да гарантира, че тези лица изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите и да предотврати възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него.

В процесния случай правилно въззивният съд е приел, че налагането на административно наказание „глоба“ по чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ дори в минимален размер не отговаря на заложените в чл.12 от ЗАНН цели. За да достигне до този извод съдът правилно е приел, че не се установява, а така също и не се твърди, че ответникът по касация е целял да осуети постигането на прогласените цели на закона или че е укривал подлежащи на деклариране обстоятелства – той е декларирали изискуемите данни за имущество и интереси с близо три месечно закъснение, но преди да бъде издадено НП. Предвид характера на нарушението, формата на вина, и обстоятелството, че е извършено за първи път и липсата на укриване на подлежащи на деклариране обстоятелства, степента на обществената му опасност правилно е определена от въззивния съд за по-ниска от тази на типичните случаи на нарушения от този вид. В случая предпоставките на чл. 28, б.„а“ от ЗАНН са били налице, наказващият орган не ги е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от въззивния съд. Съгласно ТР №1 от 12.12.2007г. по

тълк.н.д. №1/2005г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28, б.“а“ са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, са несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, какъвто е в процесния казус.

По изложените съображения, настоящият касационен състав, намира, че оспореното решение, с което е отменено Наказателно постановление № НП-37 от 07.03.2023г., издадено от председателя на КПКОНПИ, е правилно и като не се констатират касационни основания за неговата отмяна, същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4275 от 23.09.2023г., постановено по НАХД № 20231110205718 по описа за 2023 година на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: